

Arrest

nr. 256 192 van 11 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. DIENI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen op 5 maart 2019, diende op 6 maart 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 28 december 2017 in Italië, op 19 maart 2018 in Zwitserland, op 18 juli 2018 in Duitsland en op 23 november 2018 in Frankrijk (Eurodac).

1.2. Op 12 september 2019 werd de beslissing genomen tot afstand van de asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België opnieuw is binnengekomen op 28 september 2019, diende op 3 oktober 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 10 maart 2020 besliste de adjunct-commissaris-generaal om het volgend verzoek ontvankelijk te verklaren.

1.4. Op 18 januari 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 januari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/10/2019
Overdracht CGVS: 02/03/2020*

U werd gehoord op 10 september 2020 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9u35 tot 13u59 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Duchez loco Geleyn, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 01 januari 1996 te Qoryooley stad (buurt Hodan), Lower Shabelle. Uw vader M.H.Aw., uw moeder H.M.A. en uw zus Ay. verblijven – volgens uw laatste informatie – nog steeds in Qoryooley. Uw broer O. is aan een natuurlijke doodsoorzaak overleden toen hij amper zes jaar oud was. U ging slechts twee maanden naar school, u beëindigde wel de Koranschool, en u verwierf inkomsten door het poetsen van schoenen. U bent ongehuwd en kinderloos.

In februari 2014 kwam Al-Shabaab een eerste maal bij uw vader langs, stellend dat ze u wilden rekruteren. U ging gedurende drie maanden een training krijgen, om vervolgens te Qoryooley een explosie te moeten uitvoeren in een publieke plaats. Uw vader weigerde, stellend dat hij eerder zal sterven dan zijn zoon aan hen te geven. Al-Shabaab stelde tevens uw zus te zullen besnijden. Na deze eerste benadering werd uw gezin een tijdlang door hen met rust gelaten, ze namen anders jongens mee en ze waren u even uit het oog verloren, immers ze waren zeker dat ze u als behorend tot de etnie Madhibaan wel nog te pakken gingen krijgen. Tevens waren er toen gevechten aan de gang tussen Al-Shabaab enerzijds en de politie en Amisom anderzijds, Al-Shabaab was dan ook drug bezig. In maart 2017 kwam Al-Shabaab vervolgens wederom bij uw vader langs, ze gingen u als vechter rekruteren, uw vader weigerde en werd met een wapen geslagen. Verder had u eveneens problemen met andere Somalische burgers omwille van uw etnie Madhibaan, zo werd u verdreven uit uw school door uw schoolhoofd, werd u niet betaald tijdens uw werk als schoenpoetser en werd uw gereedschap afgenomen, werd u geslagen, bespot en gediscrimineerd.

U verliet in april 2017 uw land Somalië, u reisde via Jemen, Soedan en Libië naar Italië, om vervolgens via Zwitserland, Duitsland en Frankrijk naar België door te reizen. U diende op 06 maart 2019 uw eerste Belgische asielaanvraag in, deze werd op 12 september 2019 afgesloten met de beslissing “Afstand van asielaanvraag (technische weigering DVZ)”. U diende vervolgens op 03 oktober 2019 een volgend verzoek te België in. Op 11 maart 2020 werd uw volgend verzoek ontvankelijk verklaard.

U legt ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 10 september 2020 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u geen correct zicht weet te bieden op uw eigen persoonsgegevens, meer bepaald uw volledige naam, geboortedatum, etnie en uw familiale gegevens.

U geeft immers in het kader van uw Belgische asielaanvraag – tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie p. 6) - aan te luisteren naar de naam A.W.M., op 01 januari 1996 geboren zijnde. U stelt in Italië de naam M.H.A. te hebben gebruikt, dit zou overigens uw echte naam betreffen, de naam dewelke u hier zou gebruiken, zou immers niet uw echte naam zijn (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6). U verklaart verder dat M. uw roepnaam zou zijn, A.W. zou dan weer de roepnaam van uw vader betreffen, u zou deze namen dan ook hebben opgegeven gezien deze uw roepnaam zou inhouden (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6). Tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 geeft u dan weer aan naar de naam A.M.H. te luisteren (cgvs p. 3). Gepolst of uw naam niet M.H.A., geeft u het volgende aan: "M. is mijn nickname. A.W. is de nickname van vader. Normale naam van hem is Mo. Mijn normale naam is Ah." (cgvs p. 3). U de volledige naam van uw vader gevraagd, geeft u dan weer M.H.Aw. weer (cgvs p. 3). U de vraag gesteld of uw volledige naam aldus M.H.A. zou zijn, bevestigt u dit, uw voornaam zou Ah. zijn, uw volledige naam zou aldus zo mogen worden genoteerd (cfr. als M.H.A.) (cgvs p. 3-4). Gevraagd waarom u dan uw nicknames zou hebben opgegeven in plaats van uw werkelijke naam, stelt u het volgende: "Sinds ik mezelf beter met die naam ken, gaf ik het" (cgvs p. 4). U vervolgt dat u gewoon zou zijn geweest dat mensen u in Somalie volgens uw nickname zouden hebben benoemd, de naam Ma. zou dan ook aan u door uw vader zijn gegeven, Ahmed zou dan weer door uw moeder aan u zijn gegeven, u zou beide namen leuk vinden (cgvs p. 4). Gepolst of u in Somalie enige identiteitsdocumenten op uw naam zou hebben gehad, stelt u in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart, op naam van M.H.A. (cgvs p. 4). U zou uw identiteitskaart evenwel in Qoryooley hebben achtergelaten en zou deze dus niet kunnen voorleggen (cgvs p. 4). Het is aldus opmerkelijk dat u bij aanvang van uw Belgische asielaanvraag uw voorgehouden "roepnaam" A.W.M. zou hebben opgegeven (zie bijlage 26 QQ dd. 03 oktober 2019 en interview Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6), dit terwijl u dan weer dd. 28 februari 2020 bij Dienst Vreemdelingenzaken eveneens zou hebben vermeld eigenlijk te luisteren naar de naam M.H.A. en u bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer vooreerst de naam A.M.H. zou hebben opgegeven, om uiteindelijk na confrontatie toch in te stemmen met de naam M.H.A. U verder gevraagd of u ooit een andere naam zou hebben gebruikt, ontkent u dit (cgvs p. 4), u zou in de andere landen alwaar u eveneens asiel zou hebben aangevraagd, uw normale naam M.H.A. hebben opgegeven, enkel in België zou u uw nickname hebben aangehaald (cgvs p. 6). U zou immers bang zijn geweest om terug naar Italië te worden gestuurd, er zou in Duitsland meerdere malen zijn gevraagd om u terug te sturen, u zou dan ook hebben gedacht ik zal mijn nickname opgeven (cgvs p. 6). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u in Zwitserland op 19 maart 2018 een asielaanvraag hebt ingediend, alwaar u staat gekend onder de naam M.H.A. (°01 januari 2000), u werd via de Dublinprocedure door de Zwitserse autoriteiten georderd om u terug naar Italië te begeven (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Op 18 juli 2018 hebt u dan weer in Duitsland een asielaanvraag ingediend, alwaar u gekend staat onder de volgende identiteiten: M.H.A. (°31 december 1999); A.W.M. (°01 januari 1996); A.M.H.A. (°01 januari 2001), M.H.A. (°01 januari 2000), M.H.A. (° 01 januari 2000), M.H.A. (°01 januari 2001) en M.X.H. (°01 januari 2001). Ook Duitsland besloot dat u via de Dublinprocedure naar Italië diende terug te keren (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op 23 november 2018 diende u tenslotte in Frankrijk een asielaanvraag in, alwaar u staat gekend als M.H.A.A. (°01 januari 1996) en A.W.M. (°01 januari 1996), u zou eveneens volgens de Dublin-procedure aan Italië worden overgedragen doch u zou met de noorderzon zijn verdwenen (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt aldus dat u, buiten uw opgegeven "officiële naam" te België, zijnde M.H.A., wel degelijk – in tegenstelling tot wat u beweerde – te Duitsland en Frankrijk ook de 'nickname' A.W.M. heeft opgegeven. Ook blijkt uit de informatie afkomstig van Zwitserland, Duitsland en Frankrijk dat u verscheidene geboortedata hebt opgegeven (zie supra). Hoewel u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie pagina 6) en bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 als geboortedatum 01 januari 1996 weergeeft, blijkt overigens uit het administratief dossier dat u bij aanvang te België als geboortjaar 2002 hebt opgegeven. U hiermee geconfronteerd, geeft u het volgende aan: "De reden waarom ik dat gaf, is omdat ik geen bewijs heb van geboorte, ik ben geboren onder een boom" (cgvs p. 6). Gepolst of u aldus uw geboortedatum niet zou kennen, bevestigt u dit: "Ik ben geboren onder een boom, die datum zei mijn moeder me, eerste van eerste maand. Deze datum, die ik zei, 2002, ik denk dat ik dan ben geboren" (cgvs p. 6). U gevraagd of u uw leeftijd dan niet min of meer – bij uw aankomst te België – zou hebben gekend, kan u enkel aangeven dat u uw leeftijd vaak aan uw moeder zou hebben gevraagd, zij zou het weten (cgvs p. 6). Gevraagd hoe oud u dan bij uw aankomst alhier zou zijn geweest, stelt u 23 jaar oud te zijn geweest (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat u alhier bij aanvang zou zijn geregistreerd als zijnde jonger dan 18 jaar oud, luidt uw antwoord als volgt: "Ze deden een test en kwamen achter mijn werkelijke leeftijd, dan ik ging naar een andere plaats, nu ben ik volgens mijn normale leeftijd" (cgvs p. 6). Opmerkelijk genoeg verklaart u vervolgens dat er op uw identiteitskaart te Somalie wel degelijk een geboortedatum zou hebben gestaan, doch u legt in dit kader zeer verwarrende verklaringen af: "De geboortedatum was 1994, neen neen, ik ben niet goed in calculatie. Ik verliet het land drie jaar terug, drie jaar min... 1996 min drie jaar" (cgvs p. 7). U vervolgt: "Ja ik herinner me de datum, het was 1997. Ja zo is het. Nu ben ik hier drie jaar. Als je er drie jaar bij telt, hoeveel is het dan, dan mijn leeftijd gaat omhoog, is het niet?" (cgvs p. 7). U gaat nogmaals verder met uw verwarrende verklaringen: "De geboortedatum was 1993. Ja, 1993. Dan mijn leeftijd gaat omhoog. 1993, 4, 5 en 6. Het is zo. Omdat mijn leeftijd omhoog gaat" (cgvs p. 7). Gezien bovengenoemde (verwarrende) verklaringen dat het geboortjaar op uw identiteitskaart te Somalie hoogstwaarschijnlijk 1993 – hoewel u tevens zou twifelen over het jaar 1994, 1996 en 1997 – zou zijn geweest en u bij uw aankomst te België 23 jaar oud (cfr. aankomst september 2019, aldus geboortjaar 1996) zou zijn geweest, kan men dan ook logischerwijze niet inzien waarom u bij uw aankomst te België zou hebben verklaard in 2002 te zijn geboren en aldus op dat moment amper 17 jaar oud – en aldus minderjarig - te zijn geweest. U verder gevraagd of u ooit – bijvoorbeeld in uw eerdere landen van asiel – een andere geboortedatum zou hebben opgegeven, ontkent u dit dan weer ten stelligste. Zoals hierboven reeds gemotiveerd (zie supra), heeft u evenwel een waaier aan geboortedata doorheen de jaren en doorheen de verscheidene landen opgegeven. U hiermee geconfronteerd, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: "Neen, ja, ja, ik ben geboren in 1991, als je van daar telt, omdat ik ben geboren onder een boom, geboortedatum kan 1991 zijn, 1996, 1994, 1993, één van deze" (cgvs p. 7). Ook al zou u onder een boom zijn geboren en niet helemaal zeker zijn van uw geboortedatum, kan niet worden ingezien waarom uw verklaringen over uw geboortjaar zo uiteenlopend zijn; men zou toch mogen verwachten dat u hierover meer coherente verklaringen zou afleggen.

Voor wat betreft uw etnie heeft u verder compleet tegenstrijdige verklaringen afgelegd, zo blijkt bij vergelijking van uw Belgische en Duitse asielaanvraag. Zo geeft u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 aan te behoren tot de etnie Madhibaan (zie pagina 6), ook bij het Commissariaat - generaal dd. 10 september 2020 stelt u Madhibaan te zijn en geeft u de volgende clanlijn weer: "Ahmed Mohamoud Hashi – Awale – Hirsi - Radyare – Geldoon – Horogle – Hildid - Mohamed – Madhibaan" (cgvs p. 14). In Duitsland gaf u dan weer aan tot de clan Darod te behoren en gaf u volgende clanlijn weer: "Abduelle, Ree Adan, Nuux, Ree Ibrahim, Abasguul, Darodé". Uw voorvaders gaf u te Duitsland als volgt weer in uw clanlijn: "Maxamud (vader), Hashi, Hawale, Uubsyie, Cilmi, Cilmi Qeere, Abdi Credi, Credi Jsmail, Ismail Jama Jabarti" (alle informatie omtrent uw Duitse asielaanvraag werd toegevoegd aan het administratief dossier).

U weet dan ook totaal geen zicht te bieden op uw werkelijke etnische achtergrond – wat overigens een zeer belangrijk en bepalend element binnen de Somalische cultuur uitmaakt (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)-, dit gezien u te Duitsland hebt aangegeven tot de etnie Darod te behoren doch u te België dan weer aangeeft een Madhibaan te zijn.

Ook over uw ouders en zus legt u tegenstrijdige verklaringen voor de Belgische en Duitse asielinstanties af. Zo stelt u zowel bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie pagina 7) als bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 (p. 13) dat uw beide ouders – volgens uw laatste informatie, bekomen toen u nog in Libië zou zijn geweest – nog steeds in Qoryooley woonachtig zouden zijn. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u dan weer dat uw moeder in 2007 en uw vader in 2013 zou zijn overleden, u zou enkel nog uw zus en oom (vaderskant) te Somalië hebben (informatie omtrent uw Duits asioldossier werd toegevoegd aan het administratief dossier). Meer nog, u zou te Duitsland uw asielrelaas op het overlijden van uw ouders hebben gebaseerd: “Wegens problemen heb ik mijn land van herkomst verlaten. Omdat mijn ouders allebei gestorven zijn en ik daarom weeskind was, heb ik problemen gekregen, op grond waarvan ik vertrokken ben. Ik heb alleen mijn zuster en mijn eigen leven. Daarom vraag ik bescherming in Duitsland. Al het andere heb ik al verteld”.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u totaal geen zicht weet te bieden op uw eigen persoonsgegevens, meer bepaald uw volledige naam, geboortedatum, etnie en uw familiale gegevens.

Betreffende uw voorgehouden herkomst uit Qoryooley, Lower Shabelle, kan er verder nog het volgende worden gesteld.

Vooreerst blijkt u, voor wat betreft de datum van uw vertrek uit Qoryooley en bij uitbreiding uit Somalië, tegenstrijdige verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties (zowel Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal) te hebben afgelegd. Zo verklaarde u te Duitsland in december 2016 uw land van herkomst te hebben verlaten (zie asioldossier Duitsland, toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 dan weer juni 2017 als vertrekdatum uit Qoryooley hebt opgegeven (zie verklaringen dd. 28 februari 2020 p. 6) en u voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer stelde in april 2017 uw land te hebben verlaten (cgvs p. 20).

Toen er u verder door de Duitse asielinstanties werd gevraagd hoe de plaatsen in de onmiddellijke omgeving van uw stad van herkomst (cfr. Qoryooley) gelegen, zouden heten, gaf u het volgende aan: “Ik ben volledig in de war. Ik weet niet eens meer precies waar ik gewoond heb” (informatie omtrent uw Duits asioldossier werd toegevoegd aan het administratief dossier). Vervolgens door de Duitse autoriteiten gepolst naar de begrippen “Busley, Iniineeri, Bandar of Wehel”, gaf u het volgende aan: “Busley moet een regio zijn. Iniineeri en Bandar ken ik niet. Wehel moet iemand zijn die iemand helpt” (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Door de Duitse autoriteiten gepolst naar de begrippen “Alambu, Degaybere of Ajaliiri”, gaf u het volgende aan: “Nee, die ken ik niet” (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Toen de Duitse asielinstanties u ermee confronteerden dat u verschillende plaatsen, in de buurt van uw plaats van herkomst gelegen, niet wist te herkennen, gaf u het volgende aan: “Naar die plaats ben ik nog nooit geweest. Ik ken ze daarom niet. Bovendien ben ik niet naar school geweest” (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U werd er toen tevens door onze Duitse collega’s mee geconfronteerd of het zou kunnen dat u niet uit Qoryooley zou komen, aangezien u de vragen niet zou hebben kunnen beantwoorden, waarop u het volgende stelde: “Het klopt dat ik die niet kon beantwoorden. Ik heb echter geen scholen. Ik ben naar een Koranschool geweest” (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Toen u dan weer door de Belgische asielinstanties op het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 de vraag werd opgeworpen om dorpen of steden, rondom Qoryooley gelegen, op te sommen, luidde uw zeer uitgebreid antwoord dan weer opmerkelijk genoeg als volgt: “Ten oosten heb je Ibranow, Bulu Shiikh, Ahmed Gure, Bufow, Fakerow, Dhiqoley neen verwijder dat, Kabtan-Naas, Marshalay. Die zijn ten oosten. Westen. Ik vergat er één voorheen, maar laat het maar. Halanbuur, aan de kant van Alanbuur is Haduman. Hero Labaad, Bander, Hero Kowaad, Maanyo-Murug, Gorgaal, Dhiqoley en Doonburale” (cgvs p. 11) U vervolgt voor wat betreft plaatsen ten noorden van Qoryooley gelegen: “Tukarey, Garasjeraar, War-roti, Mishaley, Dugolo, Torutorow” (cgvs p. 11). Ten zuiden noemt u dan weer de volgende plaatsen: “Bulobulow, Forhane, Furuqlay, Abdi Ali en Bulomareer” (cgvs p. 11). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u bij de Duitse asielinstanties zelf geen enkele plaats, gelegen rondom uw gepretendeerde geboorte- en woonplaats Qoryooley, zou kunnen noemen, terwijl u voor de Belgische asielinstanties dan weer maar liefst meer dan 27 plaatsen spontaan zou weten op te sommen. Dit wijst dan ook eerder op een inmiddels goed ingestudeerde kennis van uw omgeving, eerder dan een spontane en doorleefde kennis van uw eigen omgeving en leefwereld. Overigens is het eveneens opvallend dat u te Duitsland de aan u opgeworpen begrippen Bandar en Alambu niet zou hebben kunnen plaatsen, terwijl u te België voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer wel spontaan Bander en Halanbuur/Alanbuur weet te noemen. U op het Commissariaat-generaal gevraagd hoe u de door u genoemde plaatsen zou kennen, gezien u pretendeerde nooit de stad Qoryooley te hebben verlaten, luidt uw antwoord als volgt: “Hoe kan ik het niet

weten, het is mijn buurt van origine. De reden waarom ik niet ging, is omdat ik geen familie heb. En de veiligheid is niet goed, al shabaab is overal. Ik was de enige zoon van mijn ouders, enkel ik en mijn zus (cgvs p. 11). U vult verder aan dat uw vader u over de door u genoemde plaatsen zou hebben verteld, tevens zou u deze op school hebben aangeleerd gekregen (cgvs p. 11). Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u ook de volgende aan u op het Commissariaat-generaal opgeworpen plaatsnamen – gelegen in de onmiddellijk omgeving van uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley-, niet wist te plaatsen: Rooble, Ureenow (cfr. een dorp tegen het door uzelf genoemde Alambuur gelegen), Towfiq en Buulo Jadiid (cgvs p. 12-13). Er werd u vervolgens nog door de Duitse asielinstanties vermeld dat u uw herkomst tot dan toe niet geloofwaardig had weten te maken en er werd u de open vraag opgeworpen hoe u uw stad van herkomst zou beschrijven aan een persoon dewelke uw stad nooit zou hebben gezien. U kwam toen niet verder dan: "Het is een grote stad die uit vier wijken bestaat. In 2016 was ik daar voor het laatst. Daarom kan ik het mij niet meer zo goed herinneren" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u opmerkelijk genoeg voor het Belgische Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer wel een goede beschrijving van Qoryooley stad en van uw directe leefomgeving wist weer te geven. Zo geeft u de buurten – gelegen binnen de stad Qoryooley - zijnde Hodan, Halane en Wadajir weer (cgvs p. 7). U stelt verder dat in Hodan de moskee Jama, het voetbalveld, Nation Company, Electrical Company, de kleine markt, Suuq Yare kan worden gevonden (cgvs p. 8). In Halane zou dan weer de rechtbank, het politiestation, de cinema, de moskee, de centrale moskee Mesjidka Dhexe en het lokale overheidsbureau zijn gelegen (cgvs p. 8). Wadajir zou dan weer bestaan uit Doonka en Godey, in Doonka zou het electriciteitsbedrijf, moskee Rer Warabe en Suuqa Arabta zijn gelegen, in Godey zou Warnis Sifeynta Biyaha (water filtering), een center voor Dhirta Iya Daaqa (planten en plantatie), Suuq Yarah, de kleine markt, Bacadlayasha (textielshops), Suuqa Tumasha (Tumal/smedenmarkt), vleesslagerij zijn gelegen (cgvs p. 8). U noemt verder nog het volgende: "De grootste school is in Hodan, Umo Ayman School, ziekenhuis van Qoryooley is in Halane. En Liibaanta Qoryooley (waterkanaal), Buundo Cadey (witte brug) en Buunda Guduud (de rode brug, tevens de kleinste brug)" (cgvs p. 8-9). U noemt verder ook nog de lagere school gelegen te Halane, uzelf zou slechts een tweetal maanden naar de Uma Ayman school zijn gegaan (cgvs p. 8). U noemt tenslotte ook nog het ziekenhuis van Qoryooley (cgvs p. 9). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u voor de Duitse asielinstanties werkelijk geen enkele informatie omtrent uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley zou hebben weten te geven en u niet verder zou zijn gekomen dan een grote stad uit vier wijken bestaande – dit gezien u reeds in 2016 er zou zijn vertrokken en u het zich niet zo goed meer zou weten te herinneren –, doch u dan weer voor de Belgische asielinstanties, overigens een interview nog later plaatsvindend dan uw Duits interview, wel gedetailleerde informatie over Qoryooley stad zou weten te geven. Ook deze vaststelling wijst duidelijk op een in tussentijd goed ingestudeerde kennis van uwentwege, eerder dan een spontane en doorleefde kennis van uw eigen omgeving en leefwereld.

Betreffende uw socio-politieke kennis omtrent uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley, kan er het volgende worden opgemerkt. Hoewel u aangeeft dat Al-Shabaab in juni 2008 in Qoryooley een eerste maal zou zijn aangekomen (cgvs p. 18), kan er worden gesteld dat, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) de stad Qoryooley pas in november 2008 door Al-Shabaab werd ingenomen. U vervolgt dat in maart 2014 Al-Shabaab uw voorgehouden woonplaats Qoryooley zou hebben verlaten, deze groepering zou wel nog in de dichtbijge dorpen aanwezig zijn geweest en tijdens de nacht zijn afgekomen, de politie zou immers bang zijn en zou 's nachts richting de Amisom troepen vertrekken (cgvs p. 18). U verduidelijkt dat Al-Shabaab dan ook in maart 2014 vredevol, zonder enig gevecht, zou zijn vertrokken, ze zouden gewoon op zichzelf zijn vertrokken (cgvs p. 19). Naar uw mening zou Al-Shabaab immers medelijden hebben gekend met de mensen, ze zouden het beu zijn geweest om mensen te doden, ze zouden hebben gedacht waarom de Somali's doden, soms zouden ze dan ook hun gedachten veranderen, ze zouden doen wat er in hun gedachten zou opkomen (cgvs p. 19). Tevens zouden ze nog in de omgeving zijn geweest, ze zouden rusten en terug komen, indien ze in de stad zouden blijven, zouden ze problemen krijgen met de politie en met Amisom, ze zouden dan ook niet verslagen willen worden, ze zouden komen en mensen doden en vervolgens terug weg gaan (cgvs p. 19). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, stelt dat op 22 maart 2014 Somali Government forces en African Union forces de stad Qoryooley hebben aangevallen en de controle over de stad hebben genomen. Hierop werden vele burgers gedood en ontheemd (zie informatie administratief dossier).

U met deze informatie geconfronteerd, geeft u het volgende aan: "Neen ik was daar, niemand is gedood, ze vertrokken gewoon. Ze vertrokken in de derde maand. Ze kwamen terug in de vijfde maand, textiel markt in brand, neen ze kwamen terug zevende maand, vijfde maand PM kwam" (cgvs p. 19). U geeft vervolgens correct aan dat in mei 2014 de Somalische Premier Abdiweli Sheikh Ahmed de stad Qoryooley heeft bezocht, ook weet u correct weer te geven dat in juli 2014 de textielmarkt in brand werd gestoken

(cfr. naar uw mening door Al-Shabaab) (onze informatie: 24 juli 2014 Qoryooley Buzaar, hoofd business center, in brand; informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder geeft u aan dat Al-Shabaab van januari tot maart 2015 terug naar Qoryooley stad zou zijn gekomen, ze zouden vele jongeren – waaronder 700 kinderen, niet enkel kinderen doch ook kinderen met hun ouders – hebben meegenomen en explosies hebben gedaan, in maart zouden ze terug zijn vertrokken (cgvs p. 19). Er kan worden opgemerkt dat, volgens onze beschikbare informatie, Al-Shabaab op 03 juli 2015 de stad Qoryooley terug heeft ingenomen, dit nadat Amisom was vertrokken (zie informatie administratief dossier). Op 27 december 2015 hebben Al-Shabaab strijders dan weer – volgens onze beschikbare informatie - een aanval tegen SNG basissen uitgevoerd te Qoryooley, na een gevecht van ongeveer één uur trokken SNG krachten zich uit bepaalde delen van de stad terug, Al-Shabaab heeft de stad niet overgenomen doch kwam langs de westelijke kant binnen en bleef er tot de volgende ochtend (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierna trok Al-Shabaab zich terug uit Qoryooley en hadden de SNG krachten wederom de volledige controle over de stad. U gevraagd of Al-Shabaab na 2015 nog de controle over Qoryooley stad zou hebben overgenomen, stelt u het volgende: “Terug controle genomen... 2016-2017 er waren droogtes. Hulp organisaties kwamen, organisaties Simba en WFP gaven ons suiker, rijst, dadels (cgvs p. 19). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: “Ze verlieten de stad toen, in 2015, toen ze de 700 kinderen meenamen en explosies deden aan de brug. Het volgende jaar er was droogte. Dan de droogte begon, rivier droogde uit, mensen waren bang” (cgvs p. 19). Gevraagd of Al-Shabaab aldus in 2016-2017 niet meer de controle over Qoryooley stad zou hebben overgenomen en de stad toen door droogtes zou zijn geteisterd, stelt u “Met of zonder droogte, het maakt hun niet uit, ze kwamen vaak terug, het waren kansen toen voor hun” (cgvs p. 20). Al-Shabaab zou immers naar uw mening de kans hebben omdat mensen naar de rivier zouden gaan om water te halen, ze zouden mensen dan op dat moment viseren (cgvs p. 20). U nogmaals de vraag gesteld of Al-Shabaab in 2016-2017 nog de controle over de stad Qoryooley zou hebben overgenomen, geeft u uiteindelijk het volgende aan: “Ze namen niet de controle over zoals ervoor, maar ze komen wel. Bijvoorbeeld het jaar is twaalf maanden, ze kunnen terug komen voor drie maanden in het jaar en doen wat ze willen” (cgvs p. 20). Er kan worden opgemerkt dat, volgens onze informatie, Al-Shabaab op 17 juli 2016 kort Qoryooley heeft ingenomen, inclusief een politiestation en militaire basis (zie informatie administratief dossier). Ook op 15 januari 2017 heeft Al-Shabaab, volgens onze informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de politie – en legerbasis te Qoryooley aangevallen waardoor SNG soldaten en Amisom krachten gevlucht zijn, Al-Shabaab heeft dan ook wederom kort de controle overgenomen in de stad. Nog dezelfde dag hebben SNG en Amisom de controle over de stad wederom genomen. Het is aldus opvallend dat u zou beweren dat Al-Shabaab reeds in juni 2008 een eerste maal in Qoryooley stad zou zijn aangekomen en zij in maart 2014 vredevol, zonder enig gevecht, zouden zijn vertrokken, terwijl uit onze beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab in november 2008 een eerste maal in Qoryooley stad is aangekomen en op 22 maart 2014 Somali Government Forces en African Union forces de stad Qoryooley hebben aangevallen, de controle over de stad hebben ingenomen en er hierop vele burgers werden gedood en ontheemd. Verder geeft u dan weer opvallend genoeg aan dat Al-Shabaab van januari tot maart 2015 terug naar Qoryooley stad zou zijn gekomen en ze de derde maand terug zouden zijn vertrokken en deze groepering daarna niet meer de controle zou hebben overgenomen zoals voorheen doch ze wel soms eens zouden terug de stad binnen komen, terwijl volgens onze informatie Al-Shabaab op 03 juli 2015 de stad heeft ingenomen, op 27 december 2015 Al-Shabaab een aanval heeft uitgevoerd op Qoryooley en er tot de volgende ochtend is gebleven en SNG krachten zich uit bepaalde delen van de stad hebben terug getrokken, waarna SNG krachten wederom de volledige controle over de stad hadden. Ook op 17 juli 2016 en op 15 januari 2017 heeft Al-Shabaab, volgens onze informatie, kort de stad Qoryooley ingenomen, evenwel nog op 15 januari 2017 zelf namen SNG en Amisom wederom de controle over.

U geeft verder nog aan dat er in december 2015 een explosie op de rode brug (Buunda Guduud, de rode en tevens kleine brug) te Qoryooley zou hebben plaatsgevonden, Al-Shabaab zou hiervoor verantwoordelijk zijn, een tiental mensen zouden zijn overleden (cgvs p. 9-10). Sindsdien zou niemand – auto's noch voetgangers - nog over deze brug zijn kunnen gaan, de brug zou ook niet zijn hersteld (cgvs p. 9). Er kan worden opgemerkt dat er in onze beschikbare informatie effectief werd teruggevonden dat er een brug te Qoryooley werd vernield, evenwel op 02 september 2015 in plaats van het door u voorgehouden december 2015. Verder zou volgens onze informatie – in tegenstelling tot wat u beweert - de brug wel degelijk de nodige herstellingswerken (hebben) ondergaan, uit een artikel dd. 03 september 2015 blijkt immers dat de administratie van Qoryooley het wederopbouwen van de brug reeds op donderdag lanceerde, nadat op maandag Al-Shabaab deze had vernield (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U geeft verder nog aan dat Al-Shabaab een drietal maal explosies op de veemarkt (Suuqa Xoolaha) zou hebben gepleegd, de grootste aanval dewelke u zich zou menen te herinneren, zou deze gepleegd door Al-Shabaab op de kleine markt zijn geweest in februari 2015, rond de 70 mensen zouden toen zijn gestorven (cgvs p. 10).

Hoewel u aangeeft dat Al-Shabaab toen met een tiental auto's zou zijn aangekomen, zij het vuur op mensen zouden hebben geopend, er 70 burgers zouden zijn overleden, de politie en Amisom zouden zijn afgekomen en er gedurende zeven uur gevechten zouden hebben plaatsgevonden tussen Al-Shabaab enerzijds en de politie en Amisom anderzijds en de politie zeven mensen en Al-Shabaab vijf personen zouden hebben verloren en Al-Shabaab vervolgens terug zou zijn vertrokken (cgvs p. 10), kon deze gebeurtenis evenwel niet in objectieve bronnen worden terug gevonden.

Er werden u tenslotte nog wat namen van politieke figuren – opererend in uw voorgehouden regio - opgeworpen. U gevraagd of u Yusuf Mohammed Siad aka "Inda'ade" (White Eyes) zou kennen, geeft u aan dat deze naam nieuw zou zijn voor u, u zou het zich niet herinneren, u zou het niet weten u stelt zich de vraag waarom u dat zou moeten weten (cgvs p. 13). Er kan worden opgemerkt dat deze man voor december 2006 in Lower Shabelle aan de macht is geweest (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u Mohamed Nuur Sidi zou kennen, geeft u aan "het te hebben gehoord" (cgvs p. 11). Gepolst wat u dan wel zou hebben gehoord, stelt u zijn naam te hebben gehoord, u zou evenwel niet weten wie het zou zijn (cgvs p. 11). Gepolst in welke context u deze naam dan wel mogelijks zou hebben gehoord, stelt u: "Kan dat ik het hoorde van mensen, ik hoorde het alleszins" (cgvs p. 11). Er werd u nog een bijnaam van deze man, zijnde Abdikadir Mohamed Nur, opgeworpen, doch u diende nog steeds het antwoord schuldig te blijven. Er kan worden opgemerkt dat Abdikadir Mohamed Nur Sidi de Regionale Gouverneur te Lower Shabelle – aldus uw voorgehouden regio - uitmaakte, ondermeer in 2014 (zie informatie administratief dossier). U gevraagd naar andere Gouverneurs van de regio Lower Shabelle, stelt u "Abdiaziz Lafta Gareen, hij is voor het zuiden" (cgvs p. 12). Ook noemt u Ibrahim Ali Najah als zijnde de huidige Gouverneur van Lower Shabelle (cgvs p. 12). Er kan worden opgemerkt dat Dhr. Abdiaziz Hassan Mohamed (Lafta-Gareen) momenteel effectief de vierde President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie uitmaakt, terwijl Ibrahim Adan Ali Najah effectief de huidige Gouverneur van Lower Shabelle is (zie informatie administratief dossier). U gevraagd naar nog andere Gouverneurs van de regio Lower Shabelle, noemt u dan weer Sharif Hassan Adan en Ridwaan Abdiwali (cgvs p. 12). Er kan worden gesteld dat Sharif Hassan Sheik Aden een voormalig President van de Zuid Westelijke Staat van Somalie uitmaakte (2014-2018), terwijl Ridwan Haji Abdiwali werd terug gevonden als een voormalig woordvoerder van de Federale Republiek van Somalie (zie informatie administratief dossier). Verder blijkt u dan weer de naam Mohamed Haji Osman niet te (her)kennen, doch de bijnaam Shik Shidow doet u dan weer wel correct denken aan de Commissioner van Qoryooley (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), deze zou naar uw mening in 2014 aan de macht zijn geweest (cgvs p. 12). U noemt verder nog, als huidig Commissioner van Qoryooley, een zekere Siid Ali (cgvs p. 12), dewelke niet onmiddellijk in objectieve bronnen kan worden terug gevonden. U zou zich enkel deze twee herinneren, Shik Shidow en Siid Ali (cgvs p. 12). U zou tenslotte de namen Mohamed Haji Ali en Sheikh Abu Abdullah (of Mohamed Anu Abdalle) niet kunnen plaatsen (cgvs p. 12-13), terwijl deze personen respectievelijk een lokale Al Shabaab Commandant en de Al-Shabaab Gouverneur van de regio Lower Shabelle hebben uitgemaakt (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u aldus wel degelijk twee huidige politieke figuren weet te noemen – zo weet u dat Dhr. Abdiaziz Hassan Mohamed (LaftaGareen) momenteel effectief de vierde President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie uitmaakt en Dhr. Ibrahim Adan Ali Najah effectief de huidige Gouverneur van Lower Shabelle is - en u Shik Shidow (ofwel Mohamed Haji Osman) als een voormalig Commissioner van Qoryooley weet aan te duiden, is het opmerkelijk dat u dan weer andere voormalige belangrijke figuren van uw regio – zoals Yusuf Mohammed Siad aka "Inda'ade" (White Eyes) en Mohamed Nuur Sidi / Abdikadir Mohamed Nur (cfr. voormalig Gouverneur van Lower Shabelle) – niet zou (her) kennen noch u enige andere Commissioners van Qoryooley of Lower Shabelle zou weten te noemen. Verder blijkt u de namen Sharif Hassan Adan (cfr. voormalig President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie) en Ridwaan Abdiwali (cfr. voormalig woordvoerder van de Federale Republiek van Somalie) foutief als Gouverneurs van Lower Shabelle te benoemen en kan u de namen van Al Shabaab Commandant Mohamed Haji Ali en Al-Shabaab Gouverneur Sheikh Abu Abdullah (of Mohamed Anu Abdalle) niet plaatsen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Qoryooley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Qoryooley in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Qoryooley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10 september 2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u tenslotte de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 10 september 2020.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout en een schending van de volgende bepalingen aan:

- het artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- de artikelen 17, § 2 en 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- artikel 32 van de Grondwet;
- de algemene beginselen van voorzichtigheid, behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid;
- de samenwerkingsplicht.

Na een korte theoretische toelichting, vraagt verzoeker in hoofddorde de “*nietigheid*” van de bestreden beslissing, omdat het administratief dossier onvolledig zou zijn. Hij voert aan dat de bestreden beslissing zich beroept op informatie uit zijn verzoeken om internationale bescherming in andere Europese landen om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn identiteit, etnie en herkomst te ondergraven, terwijl deze informatie niet werd opgenomen in het administratief dossier. Aldus meent verzoeker dat hij niet in staat was om op nuttige wijze na te gaan op welke gronden de bestreden beslissing zich beroept. Hij verwijst naar het schriftelijk karakter van de procedure voor de Raad, zoals blijkt uit artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, en benadrukt in dit opzicht het belang om kennis te nemen van het volledige administratief dossier om de inhoud ervan en de elementen waarop de bestreden beslissing steunt, te kunnen onderzoeken. Thans verwijst de bestreden beslissing echter naar informatie in het administratief dossier die verzoeker niet heeft kunnen onderzoeken. Hij wijst er hierbij nog op dat, conform artikel 32 van de Grondwet, iedereen toegang te hebben tot administratieve stukken en hier een kopie van moet kunnen nemen. Hij acht het overmaken van het administratief dossier des te belangrijker in de procedure voor de Raad omwille van het schriftelijke karakter en het feit dat geen nieuwe middelen mogen worden opgeworpen ter zitting, zoals blijkt uit artikel 39/60, tweede lid, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd wegens een inbreuk op de voornoemde bepalingen en omdat de rechten van verdediging niet werden nageleefd. Het gebrek aan een volledig administratief dossier belet immers een efficiënte verdediging, daar “*een verzoekschrift zoveel mogelijk elementen moet omvatten, ter straffe van verwerping van nieuwe middelen*”. Verzoeker verwijst hierbij nog naar en citeert uit rechtspraak van de Raad.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de vluchtelingenstatus. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal hem niet geconfronteerd heeft met de informatie waarover hij beschikt en waaruit kan blijken dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, en hem aldus geen kans heeft geschonken om hiervoor een verklaring te verschaffen. De commissaris-generaal is dus onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan, zonder een aangepast onderzoek te voeren, aldus verzoeker.

Hij geeft hierbij vooreerst aan niet te betwisten dat hij in andere landen andere identiteitsgegevens heeft verstrekt, doch citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waaruit kan blijken dat hij uit vrees voor de Dublinprocedure zijn echte naam en zijn ‘nickname’ door elkaar haalde. Hij wijst erop dat het vaker voorkomt dat verzoekers om internationale bescherming uit vrees voor de autoriteiten, een slechte kennis van de procedure en op basis van slecht advies, hun identiteitsgegevens niet durven te openbaren. Bovendien stelt hij vast dat zijn Somalische nationaliteit niet wordt betwist in de bestreden beslissing.

Wat zijn geloofwaardigheid betreft, gaat verzoeker in op de medewerkingsplicht en documenten. Hij acht het in dit verband “*ten stelligste onterecht dat de verwerende partij van beginsafaan de verzoekende partij afschiet – ook tijdens het persoonlijk onderhoud – aangaande de medewerkingsplicht en de afwezigheid van documenten*”.

Hij poneert hierbij het nodige te hebben gedaan om te voldoen aan de verplichtingen die de bestreden beslissing vermeldt. Hij legt weliswaar geen documenten neer, doch de commissaris-generaal betwist niet dat hij al meerdere jaren weg is uit zijn land van herkomst en er geen contacten meer heeft.

Verzoeker gaat verder in op zijn geloofwaardigheid *an sich* en *“psychische problemen”*. Hij benadrukt andermaal dat hij vermeldde dat hij verschillende namen heeft gebruikt. Bovendien acht verzoeker het duidelijk dat hij kampt met een *“begripsprobleem”* en citeert ter staving hiervan uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker acht het *“opmerkelijk”* dat de protection officer zijn vragen diende te herhalen omdat hij niet begreep wat van hem werd verwacht. Hij meent dat dit de *“onduidelijkheden”* in zijn verklaringen omtrent zijn identiteit, herkomst, ..., waarop de bestreden beslissing steunt, verklaart. Het is niet verbazend dat, indien verzoeker moeilijkheden heeft om zijn geboortedatum te situeren, hij tevens moeilijkheden heeft om andere zaken in de tijd te situeren, zoals het jaar van zijn vertrek uit Qoryooley. Hij stelt zich vragen bij zijn mentale staat en zijn kwetsbaar profiel en wijst erop dat hij op de wachtlijst staat voor psychische opvolging (*“stuk 3”*). Hij meent aldus dat hem *“het voordeel van de twijfel”* dient te worden toegekend.

Verzoeker herhaalt vervolgens andermaal dat, waar de bestreden beslissing wijst op tegenstrijdigheden in zijn verklaringen in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en andere landen, deze informatie niet vervat is in het administratief dossier en verzoeker aldus niet in staat is om zich hiertegen te verdedigen. Bovendien benadrukt hij andermaal dat hij niet werd geconfronteerd met deze vermeende tegenstrijdigheden, hoewel dit vereist wordt onder artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij meent aldus dat de vaststellingen in de bestreden beslissing niet zomaar kunnen worden aanvaard.

Verzoeker licht toe dat, waar de commissaris-generaal hem *“een gebrekkige kennis met betrekking tot Qoreooley verwijt in de asielpcedure in Duitsland - in die mate dat dit ook klopt – die zij voor het CGVS wist bij te benen”*, het *“voor zich [spreekt] dat als dit aan de oorsprong lag van de weigering in Duitsland, de verzoekende partij meer kennis opdraagt voor haar gehoor op het CGVS.”* Hij verwijst naar een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, waaruit volgens hem blijkt dat Somaliërs spontaan veelal niet in staat zijn om de verwachte informatie te verschaffen, hetgeen ook geldt voor informatie betreffende hun clanlijn.

Verzoeker gaat verder in op de *“onredelijke kennisvereisten”* die worden gesteld door de commissaris-generaal. Hij citeert hierbij uit voormeld advies van UNHCR. Verder benadrukt hij dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat hij bepaalde gebeurtenissen en personen wel kan situeren. Hij stelt dat de vereisten van de commissaris-generaal redelijk moeten zijn, rekening houdende met verzoekers profiel, *“die reeds moeilijkheden heeft om zijn eigen geboortedatum te computeren”*.

Verzoeker gaat vervolgens nog in op de *“situatie van returnees”* en citeert hierbij uit informatie van Amnesty International.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij voert aan dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst gevaar loopt om het slachtoffer te worden van ernstige schade door clanconflicten en de algemene veiligheidssituatie, naar aanleiding van veelvuldige veiligheidsincidenten. Verzoeker citeert uit informatie van ecoi.net en benadrukt dat dit niet geldt enkel voor de situatie in Qoryooley, doch ook *“algemener”*. Hij stelt nog dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet verwijst naar *“enige COI-focus waaruit zou kunnen blijken dat zij zich heeft gebogen over de veiligheidssituatie in Somalië in het kader van de subsidiaire bescherming.”* Hij merkt verder op dat ook het *“coronavirus”* een rol speelt en dit geenszins werd onderzocht door de commissaris-generaal. Hij citeert in dit verband uit informatie van The Guardian en wijst erop dat hieruit blijkt dat er sprake is van een onderschatting van de coronacijfers, een gebrek aan medische infrastructuur en dokters, evenals voedseltekorten.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij lijkt te beweren in zijn verzoekschrift, niet voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke (i) identiteit, (ii) geboortedatum, (iii) etnie, (iv) familiale omstandigheden en (v) zijn herkomst in Somalië, gelet op de vaststellingen dat verzoekers verklaringen hierover ongeloofwaardig, lacunair, ingestudeerd en tegenstrijdig met verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa zijn.

Het verzoekschrift stelt vooreerst dat de informatie inzake zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming in andere Europese landen, waarop de bestreden beslissing zich steunt om tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de voornoemde relevante elementen, vast te stellen, zich niet in het administratief dossier bevindt. De Raad stelt echter vast dat uit het thans voorliggende administratief dossier kan blijken dat deze informatie weldegelijk kan worden teruggevonden, onder de sectie “Landeninformatie” (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 5-8). Dat deze informatie niet bijgesloten zou zijn in het administratief dossier dat verzoeker heeft gekregen, betreft een blote bewering. Hij toont niet *in concreto* aan dat hij geen kennis heeft kunnen nemen van deze informatie en deze niet heeft kunnen onderzoeken. Bovendien laat het inzagerecht verzoeker toe om zijn dossier bij het Commissariaat-generaal op te vragen en kennis te nemen van de inhoud teneinde hun verdediging te organiseren. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker hier gebruik van heeft gemaakt, nu hij op 1 februari 2021 een mail heeft gestuurd naar het Commissariaat-generaal met de vraag om het administratief dossier over te maken en dit op 2 februari 2021 heeft ontvangen. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn rechten van verdediging werden geschonden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij niet geconfronteerd werd met de informatie in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in andere Europese landen en aldus geen uitleg kon verschaffen over de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, noch enige andere wetbepaling, belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker niet werd geconfronteerd.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud reeds heeft uitgelegd dat hij zijn echte naam en ‘nickname’ door elkaar haalde uit vrees voor de Dublinprocedure, en merkt op dat dit vaker voorkomt onder verzoekers om internationale bescherming. De Raad merkt echter op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en ‘vrees’ geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn identiteit te debiteren. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt immers verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven van bij aanvang van de procedure, *quod non*.

Verzoeker gaat er met zijn verweer in het verzoekschrift bovendien nog aan voorbij dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud initieel tevens een andere naam opgaf dan de naam die hij had opgegeven bij het indienen van zijn verzoek en later een ‘nickname’ zou betreffen en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zijn ‘nickname’ niet eerder had opgegeven in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in andere Europese landen, terwijl uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 6-8) blijkt dat dit wel het geval is. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming geen correct zicht biedt op zijn werkelijke identiteit.

De loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, kan hieraan geen afbreuk doen. Dit geldt te meer nu verzoeker geen documenten neerlegt die zijn werkelijke identiteit kunnen staven. Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij geen contacten meer heeft in zijn land van herkomst en daarom geen documenten meer kan bekomen, betreft immers een loutere bewering in zijn hoofde. De Raad merkt in dit verband nog op dat verzoeker in Duitsland verklaarde dat hij nooit enige documenten ter staving van zijn identiteit bezat in Somalië (Landeninformatie, stuk 7, nr. 8), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud in België dan weer verklaarde dat hij weldegelijk een identiteitskaart had die evenwel in Qoryooley zou zijn achtergebleven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Aldus legt verzoeker ook op dit punt misleidende en tegenstrijdige verklaringen af.

Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift nog dat de *“onduidelijkheden”* in zijn verklaringen te wijten zijn een *“een begripsprobleem”*, waarbij hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, en meent dat er vragen kunnen gesteld worden bij zijn mentale staat en kwetsbaar profiel, aangezien hij op de wachtlijst staat voor psychische opvolging. De Raad merkt op dat verzoeker hierbij verwijst naar *“stuk 3”*, hetgeen een *“attest van de sociale assistente met betrekking tot de afwachting van psychische opvolging”* zou moeten betreffen, doch uit het rechtsplegingsdossier kan blijken dat dit stuk niet werd toegevoegd aan het verzoekschrift. De Raad wijst er aldus op dat verzoeker geen bewijs neerlegt van enige mentale of cognitieve problemen in zijn hoofde die hem ertoe zouden verhinderen om de gestelde vragen tijdens het persoonlijk onderhoud te begrijpen en op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze te antwoorden. Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt naar het oordeel van de Raad dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. Het louter verwijzen naar zijn vage en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn geboortedatum en het feit dat de *protection officer* bepaalde vragen diende te herhalen, volstaat niet om het tegendeel aan te tonen.

Waar verzoeker nog meent dat het, gelet op de moeilijkheden om zijn geboortedatum te situeren, niet hoeft te verbazen dat hij tevens moeilijkheden heeft om het jaar van zijn vertrek uit Qoryooley in de tijd te situeren, wijst de Raad erop dat, gelet op hetgeen voorafgaat, verzoeker geenszins aantoonde dat hij cognitieve moeilijkheden heeft die hem zouden verhinderen om het tijdstip van zijn vertrek uit Somalië op een coherente en correcte wijze in de tijd te kunnen situeren. Dit geldt temeer nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zelf veelvuldig gebruik maakt van data om bepaalde gebeurtenissen in de tijd te situeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9, 17-18, 20).

De Raad stelt in dit verband bijkomend nog vast dat verzoeker doorheen de procedure tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn scholingsgraad, gezien hij bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij tot de derde graad middelbaar onderwijs naar school is geweest (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 6), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij slechts twee maanden koranschool heeft gevolgd en voor het overige geen scholing heeft genoten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14). In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland verklaarde verzoeker overigens dat hij nooit naar school ging doch wel vijf jaar koranschool heeft gevolgd (Landeninformatie, stuk 7, nr. 8). Aldus blijkt uit deze vaststellingen dat verzoeker evenmin zicht poogt te bieden op zijn werkelijke scholingsgraad.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog poneert dat veel Somaliërs evenmin in staat zijn om informatie te verstrekken die de commissaris-generaal verwacht met betrekking tot hun clanlijn en ter staving een passage citeert uit een advies van UNHCR, merkt de Raad op dit verweer geen afbreuk doet aan het feit dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Europa consistente en coherente verklaringen kan afleggen over zijn eigen clanlidmaatschap, hetgeen een kernelement betreft van zijn Somalische identiteit. Dit wordt daarenboven bevestigd in de door verzoeker geciteerde passage in het verzoekschrift, gezien hierin wordt gesteld *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”*.

Dat verzoeker, zoals blijkt uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing, in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen aflegde over de clan waar hij toe behoort, is aldus niet aannemelijk en toont andermaal aan dat verzoeker geen zicht poogt te bieden op zijn werkelijke identiteit en levensomstandigheden in Somalië.

Waar verzoeker lijkt aan te voeren dat hij zijn kennis van zijn regio van herkomst heeft bijgestuurd naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud nadat zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland geweigerd werd op basis van zijn gebrekkige kennis over Qoryooley, merkt de Raad op dat verzoeker

thans aldus zelf lijkt aan te geven dat hij bepaalde zaken met betrekking tot zijn vermeende regio van herkomst ingestudeerd heeft ter voorbereiding van zijn persoonlijk onderhoud, hetgeen wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn regio van herkomst ondermijnt. De Raad merkt immers op dat van verzoeker, die verklaarde dat hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in april 2017 in Qoryooley heeft verbleven (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 6), redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een voldoende spontane en niet-ingestudeerde kennis bezit over zijn regio van herkomst die zijn bekendheid met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving kan aantonen. Dat verzoeker thans lijkt aan te geven dat hij enkel ingestudeerde en dus theoretische of abstracte kennis kan weergeven, doch niet de kennis die in zijn dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren, doet aldus weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst. De door verzoeker geciteerde passage uit het advies van UNHCR kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling, gezien de vaststellingen geen betrekking hebben op verzoekers dossier en uit deze passage bovendien niet blijkt dat van verzoeker als Somaliër niet kan worden verwacht dat hij in staat is om doorleefde ervaringen te geven en te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Uit de beschikbare informatie blijkt echter genoegzaam dat verzoeker hiertoe niet in staat was in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland, hetgeen dan ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst.

Waar verzoeker nog wijst op het feit dat hij weldegelijk bepaalde gebeurtenissen en personen wist te situeren tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers kennis, temeer daar hij thans in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat hij ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud kennis heeft opgedaan over zijn vermeende regio van herkomst. Waar hij nog aanvoert dat rekening dient te worden gehouden met zijn profiel, waarbij hij verwijst naar het feit dat hij moeite had om zijn geboortedatum te situeren, merkt de Raad opnieuw op dat verzoeker niet aantoonde dat hij cognitieve problemen zou hebben die hem zouden verhinderen om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u geen correct zicht weet te bieden op uw eigen persoonsgegevens, meer bepaald uw volledige naam, geboortedatum, etnie en uw familiale gegevens.

U geeft immers in het kader van uw Belgische asielaanvraag – tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie p. 6) - aan te luisteren naar de naam A.W.M., op 01 januari 1996 geboren zijnde. U stelt in Italië de naam M.H.A. te hebben gebruikt, dit zou overigens uw echte naam betreffen, de naam dewelke u hier zou gebruiken, zou immers niet uw echte naam zijn (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6). U verklaart verder dat M. uw roepnaam zou zijn, A.W. zou dan weer de roepnaam van uw vader betreffen, u zou deze namen dan ook hebben opgegeven gezien deze uw roepnaam zou inhouden (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6). Tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 geeft u dan weer aan naar de naam A.M.H. te luisteren (cgvs p. 3). Gepolst of uw naam niet M.H.A., geeft u het volgende aan: “M. is mijn nickname. A.W. is de nickname van vader. Normale naam van hem is Mo. Mijn normale naam is Ah.” (cgvs p. 3). U de volledige naam van uw vader gevraagd, geeft u dan weer M.H.Aw. weer (cgvs p. 3). U de vraag gesteld of uw volledige naam aldus M.H.A. zou zijn, bevestigt u dit, uw voornaam zou Ahmed zijn, uw volledige naam zou aldus zo mogen worden genoteerd (cfr. als M.H.A.) (cgvs p. 3-4). Gevraagd waarom u dan uw nicknames zou hebben opgegeven in plaats van uw werkelijke naam, stelt u het volgende: “Sinds ik mezelf beter met die naam ken, gaf ik het” (cgvs p. 4). U vervolgt dat u gewoon zou zijn geweest dat mensen u in Somalie volgens uw nickname zouden hebben benoemd, de naam Ma. zou dan ook aan u door uw vader zijn gegeven, Ahmed zou dan weer door uw moeder aan u zijn gegeven, u zou beide namen leuk vinden (cgvs p. 4).

Gepolst of u in Somalie enige identiteitsdocumenten op uw naam zou hebben gehad, stelt u in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart, op naam van M.H.A. (cgvs p. 4). U zou uw identiteitskaart evenwel in Qoryooley hebben achtergelaten en zou deze dus niet kunnen voorleggen (cgvs p. 4). Het is aldus opmerkelijk dat u bij aanvang van uw Belgische asielaanvraag uw voorgehouden “roepnaam” A.W.M. zou hebben opgegeven (zie bijlage 26 QQ dd. 03 oktober 2019 en interview Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 p. 6), dit terwijl u dan weer dd. 28 februari 2020 bij Dienst Vreemdelingenzaken eveneens zou hebben vermeld eigenlijk te luisteren naar de naam M.H.A. en u bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer vooreerst de naam A.M.H. zou hebben opgegeven, om uiteindelijk na confrontatie toch in te stemmen met de naam M.H.A. U verder gevraagd of u ooit een andere naam zou

hebben gebruikt, ontkent u dit (cgvs p. 4), u zou in de andere landen alwaar u eveneens asiel zou hebben aangevraagd, uw normale naam M.H.A. hebben opgegeven, enkel in België zou u uw nickname hebben aangehaald (cgvs p. 6). U zou immers bang zijn geweest om terug naar Italië te worden gestuurd, er zou in Duitsland meerdere malen zijn gevraagd om u terug te sturen, u zou dan ook hebben gedacht ik zal mijn nickname opgeven (cgvs p. 6). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u in Zwitserland op 19 maart 2018 een asielaanvraag hebt ingediend, alwaar u staat gekend onder de naam M.H.A. (°01 januari 2000), u werd via de Dublinprocedure door de Zwitserse autoriteiten georderd om u terug naar Italië te begeven (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op 18 juli 2018 hebt u dan weer in Duitsland een asielaanvraag ingediend, alwaar u gekend staat onder de volgende identiteiten: M.H.A. (°31 december 1999); A.W.M. (°01 januari 1996); A.M.H.A. (°01 januari 2001), M.H.A. (°01 januari 2000), M.H.A. (° 01 januari 2000), M.H.A. (°01 januari 2001) en M.X.H. (°01 januari 2001). Ook Duitsland besloot dat u via de Dublinprocedure naar Italië diende terug te keren (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op 23 november 2018 diende u tenslotte in Frankrijk een asielaanvraag in, alwaar u staat gekend als M.H.A.A. (°01 januari 1996) en A.W.M. (°01 januari 1996), u zou eveneens volgens de Dublin-procedure aan Italië worden overgedragen doch u zou met de noorderzon zijn verdwenen (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt aldus dat u, buiten uw opgegeven "officiële naam" te België, zijnde M.H.A., wel degelijk – in tegenstelling tot wat u beweerde – te Duitsland en Frankrijk ook de 'nickname' A.W.M. heeft opgegeven. Ook blijkt uit de informatie afkomstig van Zwitserland, Duitsland en Frankrijk dat u verscheidene geboortedata hebt opgegeven (zie supra). Hoewel u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie pagina 6) en bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 als geboortedatum 01 januari 1996 weergeeft, blijkt overigens uit het administratief dossier dat u bij aanvang te België als geboortjaar 2002 hebt opgegeven. U hiermee geconfronteerd, geeft u het volgende aan: "De reden waarom ik dat gaf, is omdat ik geen bewijs heb van geboorte, ik ben geboren onder een boom" (cgvs p. 6). Gepolst of u aldus uw geboortedatum niet zou kennen, bevestigt u dit: "Ik ben geboren onder een boom, die datum zei mijn moeder me, eerste van eerste maand. Deze datum, die ik zei, 2002, ik denk dat ik dan ben geboren" (cgvs p. 6). U gevraagd of u uw leeftijd dan niet min of meer – bij uw aankomst te België – zou hebben gekend, kan u enkel aangeven dat u uw leeftijd vaak aan uw moeder zou hebben gevraagd, zij zou het weten (cgvs p. 6). Gevraagd hoe oud u dan bij uw aankomst alhier zou zijn geweest, stelt u 23 jaar oud te zijn geweest (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat u alhier bij aanvang zou zijn geregistreerd als zijnde jonger dan 18 jaar oud, luidt uw antwoord als volgt: "Ze deden een test en kwamen achter mijn werkelijke leeftijd, dan ik ging naar een andere plaats, nu ben ik volgens mijn normale leeftijd" (cgvs p. 6). Opmerkelijk genoeg verklaart u vervolgens dat er op uw identiteitskaart te Somalie wel degelijk een geboortedatum zou hebben gestaan, doch u legt in dit kader zeer verwarrende verklaringen af: "De geboortedatum was 1994, neen neen, ik ben niet goed in calculatie. Ik verliet het land drie jaar terug, drie jaar min... 1996 min drie jaar" (cgvs p. 7). U vervolgt: "Ja ik herinner me de datum, het was 1997. Ja zo is het. Nu ben ik hier drie jaar. Als je er drie jaar bij telt, hoeveel is het dan, dan mijn leeftijd gaat omhoog, is het niet?" (cgvs p. 7). U gaat nogmaals verder met uw verwarrende verklaringen: "De geboortedatum was 1993. Ja, 1993. Dan mijn leeftijd gaat omhoog. 1993, 4, 5 en 6. Het is zo. Omdat mijn leeftijd omhoog gaat" (cgvs p. 7). Gezien bovengenoemde (verwarrende) verklaringen dat het geboortjaar op uw identiteitskaart te Somalie hoogstwaarschijnlijk 1993 – hoewel u tevens zou twijfelen over het jaar 1994, 1996 en 1997 – zou zijn geweest en u bij uw aankomst te België 23 jaar oud (cfr. aankomst september 2019, aldus geboortjaar 1996) zou zijn geweest, kan men dan ook logischerwijze niet inzien waarom u bij uw aankomst te België zou hebben verklaard in 2002 te zijn geboren en aldus op dat moment amper 17 jaar oud – en aldus minderjarig - te zijn geweest. U verder gevraagd of u ooit – bijvoorbeeld in uw eerdere landen van asiel – een andere geboortedatum zou hebben opgegeven, ontkent u dit dan weer ten stelligste. Zoals hierboven reeds gemotiveerd (zie supra), heeft u evenwel een waaier aan geboortedata doorheen de jaren en doorheen de verscheidene landen opgegeven. U hiermee geconfronteerd, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: "Neen, ja, ja, ik ben geboren in 1991, als je van daar telt, omdat ik ben geboren onder een boom, geboortedatum kan 1991 zijn, 1996, 1994, 1993, één van deze" (cgvs p. 7). Ook al zou u onder een boom zijn geboren en niet helemaal zeker zijn van uw geboortedatum, kan niet worden ingezien waarom uw verklaringen over uw geboortjaar zo uiteenlopend zijn; men zou toch mogen verwachten dat u hierover meer coherente verklaringen zou afleggen.

Voor wat betreft uw etnie heeft u verder compleet tegenstrijdige verklaringen afgelegd, zo blijkt bij vergelijking van uw Belgische en Duitse asielaanvraag. Zo geeft u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 aan te behoren tot de etnie Madhibaan (zie pagina 6), ook bij het Commissariaat - generaal dd. 10 september 2020 stelt u Madhibaan te zijn en geeft u de volgende clanlijn weer: "Ahmed Mohamoud Hashi – Awale – Hirsi - Radyare – Geldoon – Horogle – Hildid - Mohamed – Madhibaan" (cgvs p. 14). In Duitsland gaf u dan weer aan tot de clan Darod te behoren en gaf u volgende clanlijn weer: "Abduelle, Ree Adan, Nuux, Ree Ibrahim, Abasguul, Darodé".

Uw voorvaders gaf u te Duitsland als volgt weer in uw clanlijn: "Maxamud (vader), Hashi, Hawale, Uubsiye, Cilmi, Cilmi Qeere, Abdi Credi, Credi Jsmail, Ismail Jama Jabarti" (alle informatie omtrent uw Duitse asielaanvraag werd toegevoegd aan het administratief dossier). U weet dan ook totaal geen zicht te bieden op uw werkelijke etnische achtergrond – wat overigens een zeer belangrijk en bepalend element binnen de Somalische cultuur uitmaakt (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)-, dit gezien u te Duitsland hebt aangegeven tot de etnie Darod te behoren doch u te België dan weer aangeeft een Madhibaan te zijn.

Ook over uw ouders en zus legt u tegenstrijdige verklaringen voor de Belgische en Duitse asielinstanties af. Zo stelt u zowel bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 (zie pagina 7) als bij het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 (p. 13) dat uw beide ouders – volgens uw laatste informatie, bekomen toen u nog in Libië zou zijn geweest – nog steeds in Qoryooley woonachtig zouden zijn. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u dan weer dat uw moeder in 2007 en uw vader in 2013 zou zijn overleden, u zou enkel nog uw zus en oom (vaderskant) te Somalië hebben (informatie omtrent uw Duits asioldossier werd toegevoegd aan het administratief dossier). Meer nog, u zou te Duitsland uw asielrelaas op het overlijden van uw ouders hebben gebaseerd: "Wegens problemen heb ik mijn land van herkomst verlaten. Omdat mijn ouders allebei gestorven zijn en ik daarom weeskind was, heb ik problemen gekregen, op grond waarvan ik vertrokken ben. Ik heb alleen mijn zuster en mijn eigen leven. Daarom vraag ik bescherming in Duitsland. Al het andere heb ik al verteld".

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u totaal geen zicht weet te bieden op uw eigen persoonsgegevens, meer bepaald uw volledige naam, geboortedatum, etnie en uw familiale gegevens.

Betreffende uw voorgehouden herkomst uit Qoryooley, Lower Shabelle, kan er verder nog het volgende worden gesteld.

Vooreerst blijkt u, voor wat betreft de datum van uw vertrek uit Qoryooley en bij uitbreiding uit Somalië, tegenstrijdige verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties (zowel Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal) te hebben afgelegd. Zo verklaarde u te Duitsland in december 2016 uw land van herkomst te hebben verlaten (zie asioldossier Duitsland, toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 februari 2020 dan weer juni 2017 als vertrekdatum uit Qoryooley hebt opgegeven (zie verklaringen dd. 28 februari 2020 p. 6) en u voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer stelde in april 2017 uw land te hebben verlaten (cgvs p. 20).

Toen er u verder door de Duitse asielinstanties werd gevraagd hoe de plaatsen in de onmiddellijke omgeving van uw stad van herkomst (cfr. Qoryooley) gelegen, zouden heten, gaf u het volgende aan: "Ik ben volledig in de war. Ik weet niet eens meer precies waar ik gewoond heb" (informatie omtrent uw Duits asioldossier werd toegevoegd aan het administratief dossier). Vervolgens door de Duitse autoriteiten gepolst naar de begrippen "Busley, Iniineeri, Bandar of Wehel", gaf u het volgende aan: "Busley moet een regio zijn. Iniineeri en Bandar ken ik niet. Wehel moet iemand zijn die iemand helpt" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Door de Duitse autoriteiten gepolst naar de begrippen "Alambu, Degaybere of Ajaliiri", gaf u het volgende aan: "Neen, die ken ik niet" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Toen de Duitse asielinstanties u ermee confronteerden dat u verschillende plaatsen, in de buurt van uw plaats van herkomst gelegen, niet wist te herkennen, gaf u het volgende aan: "Naar die plaats ben ik nog nooit geweest. Ik ken ze daarom niet. Bovendien ben ik niet naar school geweest" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U werd er toen tevens door onze Duitse collega's mee geconfronteerd of het zou kunnen dat u niet uit Qoryooley zou komen, aangezien u de vragen niet zou hebben kunnen beantwoorden, waarop u het volgende stelde: "Het klopt dat ik die niet kon beantwoorden. Ik heb echter geen scholen. Ik ben naar een Koranschool geweest" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Toen u dan weer door de Belgische asielinstanties op het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 de vraag werd opgeworpen om dorpen of steden, rondom Qoryooley gelegen, op te sommen, luidde uw zeer uitgebreid antwoord dan weer opmerkelijk genoeg als volgt: "Ten oosten heb je Ibranow, Bulo Shiikh, Ahmed Gure, Bufow, Fakerow, Dhiqoley neen verwijder dat, Kabtan-Naas, Marshalay. Die zijn ten oosten. Westen. Ik vergat er één voorheen, maar laat het maar. Halanbuur, aan de kant van Alanbuur is Haduman. Hero Labaad, Bander, Hero Kowaad, Maanyo-Murug, Gorgaal, Dhiqoley en Doonburale" (cgvs p. 11) U vervolgt voor wat betreft plaatsen ten noorden van Qoryooley gelegen: "Tukarey, Garasjaraar, War-roti, Mishaley, Dugolo, Torutorow" (cgvs p. 11). Ten zuiden noemt u dan weer de volgende plaatsen: "Bulobulow, Forhane, Furuqlay, Abdi Ali en Bulomareer" (cgvs p. 11).

Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u bij de Duitse asielinstanties zelf geen enkele plaats, gelegen rondom uw gepretendeerde geboorte- en woonplaats Qoryooley, zou kunnen noemen, terwijl u voor de Belgische asielinstanties dan weer maar liefst meer dan 27 plaatsen spontaan zou weten op te sommen. Dit wijst dan ook eerder op een inmiddels goed ingestudeerde kennis van uw omgeving, eerder dan een spontane en doorleefde kennis van uw eigen omgeving en leefwereld. Overigens is het eveneens opvallend dat u te Duitsland de aan u opgeworpen begrippen Bandar en Alambuuri niet zou hebben kunnen plaatsen, terwijl u te België voor het Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer wel spontaan Bander en Halanbuuri/Alanbuuri weet te noemen. U op het Commissariaat-generaal gevraagd hoe u de door u genoemde plaatsen zou kennen, gezien u pretendeerde nooit de stad Qoryooley te hebben verlaten, luidt uw antwoord als volgt: "Hoe kan ik het niet weten, het is mijn buurt van origine. De reden waarom ik niet ging, is omdat ik geen familie heb. En de veiligheid is niet goed, al shabaab is overal. Ik was de enige zoon van mijn ouders, enkel ik en mijn zus (cgvs p. 11). U vult verder aan dat uw vader u over de door u genoemde plaatsen zou hebben verteld, tevens zou u deze op school hebben aangeleerd gekregen (cgvs p. 11). Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u ook de volgende aan u op het Commissariaat-generaal opgeworpen plaatsnamen – gelegen in de onmiddellijke omgeving van uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley-, niet wist te plaatsen: Rooble, Ureenow (cfr. een dorp tegen het door uzelf genoemde Alambuuri gelegen), Towfiq en Buulo Jadiid (cgvs p. 12-13). Er werd u vervolgens nog door de Duitse asielinstanties vermeld dat u uw herkomst tot dan toe niet geloofwaardig had weten te maken en er werd u de open vraag opgeworpen hoe u uw stad van herkomst zou beschrijven aan een persoon dewelke uw stad nooit zou hebben gezien. U kwam toen niet verder dan: "Het is een grote stad die uit vier wijken bestaat. In 2016 was ik daar voor het laatst. Daarom kan ik het mij niet meer zo goed herinneren" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u opmerkelijk genoeg voor het Belgische Commissariaat-generaal dd. 10 september 2020 dan weer wel een goede beschrijving van Qoryooley stad en van uw directe leefomgeving wist weer te geven. Zo geeft u de buurten – gelegen binnen de stad Qoryooley - zijnde Hodan, Halane en Wadajir weer (cgvs p. 7). U stelt verder dat in Hodan de moskee Jama, het voetbalveld, Nation Company, Electrical Company, de kleine markt, Suuq Yare kan worden gevonden (cgvs p. 8). In Halane zou dan weer de rechtbank, het politiestation, de cinema, de moskee, de centrale moskee Mesjidka Dhexe en het lokale overheidsbureau zijn gelegen (cgvs p. 8). Wadajir zou dan weer bestaan uit Doonka en Godey, in Doonka zou het elektriciteitsbedrijf, moskee Rer Warabe en Suuqa Arabta zijn gelegen, in Godey zou Warnis Sifeynta Biyaha (water filtering), een center voor Dhirta Iya Daaqa (planten en plantatie), Suuq Yaraha, de kleine markt, Bacadlayasha (textielshops), Suuqa Tumasha (Tumal/smedenmarkt), vleesslagerij zijn gelegen (cgvs p. 8). U noemt verder nog het volgende: "De grootste school is in Hodan, Umo Ayman School, ziekenhuis van Qoryooley is in Halane. En Liibaanta Qoryooley (waterkanaal), Buundo Cadey (witte brug) en Buunda Guduud (de rode brug, tevens de kleinste brug)" (cgvs p. 8-9). U noemt verder ook nog de lagere school gelegen te Halane, uzelf zou slechts een tweetal maanden naar de Uma Ayman school zijn gegaan (cgvs p. 8). U noemt tenslotte ook nog het ziekenhuis van Qoryooley (cgvs p. 9). Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u voor de Duitse asielinstanties werkelijk geen enkele informatie omtrent uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley zou hebben weten te geven en u niet verder zou zijn gekomen dan een grote stad uit vier wijken bestaande – dit gezien u reeds in 2016 er zou zijn vertrokken en u het zich niet zo goed meer zou weten te herinneren –, doch u dan weer voor de Belgische asielinstanties, overigens een interview nog later plaatsvindend dan uw Duits interview, wel gedetailleerde informatie over Qoryooley stad zou weten te geven. Ook deze vaststelling wijst duidelijk op een in tussentijd goed ingestudeerde kennis van uw omgeving, eerder dan een spontane en doorleefde kennis van uw eigen omgeving en leefwereld.

Betreffende uw socio-politieke kennis omtrent uw voorgehouden geboorte- en woonplaats Qoryooley, kan er het volgende worden opgemerkt. Hoewel u aangeeft dat Al-Shabaab in juni 2008 in Qoryooley een eerste maal zou zijn aangekomen (cgvs p. 18), kan er worden gesteld dat, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) de stad Qoryooley pas in november 2008 door Al-Shabaab werd ingenomen. U vervolgt dat in maart 2014 Al-Shabaab uw voorgehouden woonplaats Qoryooley zou hebben verlaten, deze groepering zou wel nog in de dichtbijgelegen dorpen aanwezig zijn geweest en tijdens de nacht zijn afgekomen, de politie zou immers bang zijn en zou 's nachts richting de Amisom troepen vertrekken (cgvs p. 18). U verduidelijkt dat Al-Shabaab dan ook in maart 2014 vredevol, zonder enig gevecht, zou zijn vertrokken, ze zouden gewoon op zichzelf zijn vertrokken (cgvs p. 19). Naar uw mening zou Al-Shabaab immers medelijden hebben gekend met de mensen, ze zouden het beu zijn geweest om mensen te doden, ze zouden hebben gedacht waarom de Somali's doden, soms zouden ze dan ook hun gedachten veranderen, ze zouden doen wat er in hun gedachten zou opkomen (cgvs p. 19). Tevens zouden ze nog in de omgeving zijn geweest, ze zouden rusten en terug komen, indien ze in de stad zouden blijven, zouden ze problemen krijgen met de politie en met Amisom, ze zouden dan ook niet verslagen willen worden, ze zouden komen en mensen doden

en vervolgens terug weg gaan (cgvs p. 19). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, stelt dat op 22 maart 2014 Somali Government forces en African Union forces de stad Qoryooley hebben aangevallen en de controle over de stad hebben genomen. Hierop werden vele burgers gedood en ontheemd (zie informatie administratief dossier). U met deze informatie geconfronteerd, geeft u het volgende aan: "Neen ik was daar, niemand is gedood, ze vertrokken gewoon. Ze vertrokken in de derde maand. Ze kwamen terug in de vijfde maand, textiel markt in brand, neen ze kwamen terug zevende maand, vijfde maand PM kwam" (cgvs p. 19). U geeft vervolgens correct aan dat in mei 2014 de Somalische Premier Abdiweli Sheikh Ahmed de stad Qoryooley heeft bezocht, ook weet u correct weer te geven dat in juli 2014 de textielmarkt in brand werd gestoken (cfr. naar uw mening door Al-Shabaab) (onze informatie: 24 juli 2014 Qoryooley Buzaar, hoofd business center, in brand; informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder geeft u aan dat Al-Shabaab van januari tot maart 2015 terug naar Qoryooley stad zou zijn gekomen, ze zouden vele jongeren – waaronder 700 kinderen, niet enkel kinderen doch ook kinderen met hun ouders – hebben meegenomen en explosies hebben gedaan, in maart zouden ze terug zijn vertrokken (cgvs p. 19). Er kan worden opgemerkt dat, volgens onze beschikbare informatie, Al-Shabaab op 03 juli 2015 de stad Qoryooley terug heeft ingenomen, dit nadat Amisom was vertrokken (zie informatie administratief dossier). Op 27 december 2015 hebben Al-Shabaab strijders dan weer – volgens onze beschikbare informatie - een aanval tegen SNG basissen uitgevoerd te Qoryooley, na een gevecht van ongeveer één uur trokken SNG krachten zich uit bepaalde delen van de stad terug, Al-Shabaab heeft de stad niet overgenomen doch kwam langs de westelijke kant binnen en bleef er tot de volgende ochtend (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierna trok Al-Shabaab zich terug uit Qoryooley en hadden de SNG krachten wederom de volledige controle over de stad. U gevraagd of Al-Shabaab na 2015 nog de controle over Qoryooley stad zou hebben overgenomen, stelt u het volgende: "Terug controle genomen... 2016-2017 er waren droogtes. Hulp organisaties kwamen, organisaties Simba en WFP gaven ons suiker, rijst, dadels (cgvs p. 19). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: "Ze verlieten de stad toen, in 2015, toen ze de 700 kinderen meenamen en explosies deden aan de brug. Het volgende jaar er was droogte. Dan de droogte begon, rivier droogde uit, mensen waren bang" (cgvs p. 19). Gevraagd of Al-Shabaab aldus in 2016-2017 niet meer de controle over Qoryooley stad zou hebben overgenomen en de stad toen door droogtes zou zijn geteisterd, stelt u "Met of zonder droogte, het maakt hun niet uit, ze kwamen vaak terug, het waren kansen toen voor hun" (cgvs p. 20). Al-Shabaab zou immers naar uw mening de kans hebben omdat mensen naar de rivier zouden gaan om water te halen, ze zouden mensen dan op dat moment viseren (cgvs p. 20). U nogmaals de vraag gesteld of Al-Shabaab in 2016-2017 nog de controle over de stad Qoryooley zou hebben overgenomen, geeft u uiteindelijk het volgende aan: "Ze namen niet de controle over zoals ervoor, maar ze komen wel. Bijvoorbeeld het jaar is twaalf maanden, ze kunnen terug komen voor drie maanden in het jaar en doen wat ze willen" (cgvs p. 20). Er kan worden opgemerkt dat, volgens onze informatie, Al-Shabaab op 17 juli 2016 kort Qoryooley heeft ingenomen, inclusief een politiestation en militaire basis (zie informatie administratief dossier). Ook op 15 januari 2017 heeft Al-Shabaab, volgens onze informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de politie – en legerbasis te Qoryooley aangevallen waardoor SNG soldaten en Amisom krachten gevlucht zijn, Al-Shabaab heeft dan ook wederom kort de controle overgenomen in de stad. Nog dezelfde dag hebben SNG en Amisom de controle over de stad wederom genomen. Het is aldus opvallend dat u zou beweren dat Al-Shabaab reeds in juni 2008 een eerste maal in Qoryooley stad zou zijn aangekomen en zij in maart 2014 vredevol, zonder enig gevecht, zouden zijn vertrokken, terwijl uit onze beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab in november 2008 een eerste maal in Qoryooley stad is aangekomen en op 22 maart 2014 Somali Government Forces en African Union forces de stad Qoryooley hebben aangevallen, de controle over de stad hebben ingenomen en er hierop vele burgers werden gedood en ontheemd. Verder geeft u dan weer opvallend genoeg aan dat Al-Shabaab van januari tot maart 2015 terug naar Qoryooley stad zou zijn gekomen en ze de derde maand terug zouden zijn vertrokken en deze groepering daarna niet meer de controle zou hebben overgenomen zoals voorheen doch ze wel soms eens zouden terug de stad binnen komen, terwijl volgens onze informatie Al-Shabaab op 03 juli 2015 de stad heeft ingenomen, op 27 december 2015 Al-Shabaab een aanval heeft uitgevoerd op Qoryooley en er tot de volgende ochtend is gebleven en SNG krachten zich uit bepaalde delen van de stad hebben terug getrokken, waarna SNG krachten wederom de volledige controle over de stad hadden. Ook op 17 juli 2016 en op 15 januari 2017 heeft Al-Shabaab, volgens onze informatie, kort de stad Qoryooley ingenomen, evenwel nog op 15 januari 2017 zelf namen SNG en Amisom wederom de controle over.

U geeft verder nog aan dat er in december 2015 een explosie op de rode brug (Buunda Guduud, de rode en tevens kleine brug) te Qoryooley zou hebben plaatsgevonden, Al-Shabaab zou hiervoor verantwoordelijk zijn, een tiental mensen zouden zijn overleden (cgvs p. 9-10). Sindsdien zou niemand – auto's noch voetgangers - nog over deze brug zijn kunnen gaan, de brug zou ook niet zijn hersteld (cgvs p. 9).

Er kan worden opgemerkt dat er in onze beschikbare informatie effectief werd teruggevonden dat er een brug te Qoryooley werd vernield, evenwel op 02 september 2015 in plaats van het door u voorgehouden december 2015. Verder zou volgens onze informatie – in tegenstelling tot wat u beweert - de brug wel degelijk de nodige herstellingswerken (hebben) ondergaan, uit een artikel dd. 03 september 2015 blijkt immers dat de administratie van Qoryooley het wederopbouwen van de brug reeds op donderdag lanceerde, nadat op maandag Al-Shabaab deze had vernield (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U geeft verder nog aan dat Al-Shabaab een drietal maal explosies op de veemarkt (Suuqa Xoolaha) zou hebben gepleegd, de grootste aanval dewelke u zich zou menen te herinneren, zou deze gepleegd door Al-Shabaab op de kleine markt zijn geweest in februari 2015, rond de 70 mensen zouden toen zijn gestorven (cgvs p. 10). Hoewel u aangeeft dat Al-Shabaab toen met een tiental auto's zou zijn aangekomen, zij het vuur op mensen zouden hebben geopend, er 70 burgers zouden zijn overleden, de politie en Amisom zouden zijn afgekomen en er gedurende zeven uur gevechten zouden hebben plaatsgevonden tussen Al-Shabaab enerzijds en de politie en Amisom anderzijds en de politie zeven mensen en Al-Shabaab vijf personen zouden hebben verloren en Al-Shabaab vervolgens terug zou zijn vertrokken (cgvs p. 10), kon deze gebeurtenis evenwel niet in objectieve bronnen worden terug gevonden.

Er werden u tenslotte nog wat namen van politieke figuren – opererend in uw voorgehouden regio - opgeworpen. U gevraagd of u Yusuf Mohammed Siad aka "Inda'ade" (White Eyes) zou kennen, geeft u aan dat deze naam nieuw zou zijn voor u, u zou het zich niet herinneren, u zou het niet weten u stelt zich de vraag waarom u dat zou moeten weten (cgvs p. 13). Er kan worden opgemerkt dat deze man voor december 2006 in Lower Shabelle aan de macht is geweest (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u Mohamed Nuur Sidi zou kennen, geeft u aan "het te hebben gehoord" (cgvs p. 11). Gepolst wat u dan wel zou hebben gehoord, stelt u zijn naam te hebben gehoord, u zou evenwel niet weten wie het zou zijn (cgvs p. 11). Gepolst in welke context u deze naam dan wel mogelijks zou hebben gehoord, stelt u: "Kan dat ik het hoorde van mensen, ik hoorde het alleszins" (cgvs p. 11). Er werd u nog een bijnaam van deze man, zijnde Abdikadir Mohamed Nur, opgeworpen, doch u diende nog steeds het antwoord schuldig te blijven. Er kan worden opgemerkt dat Abdikadir Mohamed Nur Sidi de Regionale Gouverneur te Lower Shabelle – aldus uw voorgehouden regio - uitmaakte, ondermeer in 2014 (zie informatie administratief dossier). U gevraagd naar andere Gouverneurs van de regio Lower Shabelle, stelt u "Abdiaziz Lafta Gareen, hij is voor het zuiden" (cgvs p. 12). Ook noemt u Ibrahim Ali Najah als zijnde de huidige Gouverneur van Lower Shabelle (cgvs p. 12). Er kan worden opgemerkt dat Dhr. Abdiaziz Hassan Mohamed (Lafta-Gareen) momenteel effectief de vierde President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie uitmaakt, terwijl Ibrahim Adan Ali Najah effectief de huidige Gouverneur van Lower Shabelle is (zie informatie administratief dossier). U gevraagd naar nog andere Gouverneurs van de regio Lower Shabelle, noemt u dan weer Sharif Hassan Adan en Ridwaan Abdiwali (cgvs p. 12). Er kan worden gesteld dat Sharif Hassan Sheik Aden een voormalig President van de Zuid Westelijke Staat van Somalie uitmaakte (2014-2018), terwijl Ridwan Haji Abdiwali werd terug gevonden als een voormalig woordvoerder van de Federale Republiek van Somalie (zie informatie administratief dossier). Verder blijkt u dan weer de naam Mohamed Haji Osman niet te (her)kennen, doch de bijnaam Shik Shidow doet u dan weer wel correct denken aan de Commissioner van Qoryooley (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), deze zou naar uw mening in 2014 aan de macht zijn geweest (cgvs p. 12). U noemt verder nog, als huidig Commissioner van Qoryooley, een zekere Siid Ali (cgvs p. 12), dewelke niet onmiddellijk in objectieve bronnen kan worden terug gevonden. U zou zich enkel deze twee herinneren, Shik Shidow en Siid Ali (cgvs p. 12). U zou tenslotte de namen Mohamed Haji Ali en Sheikh Abu Abdullah (of Mohamed Anu Abdalle) niet kunnen plaatsen (cgvs p. 12-13), terwijl deze personen respectievelijk een lokale Al Shabaab Commandant en de Al-Shabaab Gouverneur van de regio Lower Shabelle hebben uitgemaakt (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u aldus wel degelijk twee huidige politieke figuren weet te noemen – zo weet u dat Dhr. Abdiaziz Hassan Mohamed (LaftaGareen) momenteel effectief de vierde President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie uitmaakt en Dhr. Ibrahim Adan Ali Najah effectief de huidige Gouverneur van Lower Shabelle is - en u Shik Shidow (ofwel Mohamed Haji Osman) als een voormalig Commissioner van Qoryooley weet aan te duiden, is het opmerkelijk dat u dan weer andere voormalige belangrijke figuren van uw regio – zoals Yusuf Mohammed Siad aka "Inda'ade" (White Eyes) en Mohamed Nuur Sidi / Abdikadir Mohamed Nur (cfr. voormalig Gouverneur van Lower Shabelle) – niet zou (her) kennen noch u enige andere Commissioners van Qoryooley of Lower Shabelle zou weten te noemen. Verder blijkt u de namen Sharif Hassan Adan (cfr. voormalig President van de Zuid Westelijke Regionale Staat van Somalie) en Ridwaan Abdiwali (cfr. voormalig woordvoerder van de Federale Republiek van Somalie) foutief als Gouverneurs van Lower Shabelle te benoemen en kan u de namen van Al Shabaab Commandant Mohamed Haji Ali en Al-Shabaab Gouverneur Sheikh Abu Abdullah (of Mohamed Anu Abdalle) niet plaatsen."

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn herkomst uit Qoryooley in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op zijn identiteit, herkomst, levensomstandigheden, en problemen. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven hierover, *quod non*. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers Somalische nationaliteit en de veiligheidssituatie in Somalië niet volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Met de loutere verwijzing naar algemene informatie over de situatie van terugkeerders naar Somalië, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, toont hij bovendien niet aan dat hij zelf *in concreto* het risico loopt om in dergelijke omstandigheden terecht te komen. Dit geldt temeer gezien verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn identiteit, verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn komst naar Europa.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog wijst op de huidige toestand in Somalië omwille van de COVID-19 crisis, met name een gebrek aan medische infrastructuur en dokters evenals voedseltekorten, merkt de Raad op dat dit element niet relevant aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Qoryooley, in het district Qoryooley, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP